

ning, at den ikke kan blive benyttet", saa er det opfattet, som om heri skulde indeholdes en Beskyldning imod Folkethinget. Jeg troer ikke, at det paa nogen Maade maa forstaaes saaledes, og jeg kan sige, at ingen af samtlige Udvalgets Medlemmer har havt en saadan Tanke. Vor Mening har derimod været, at efterat Landstingets Udvalg havde faaet de tidt omtalte statistiske Oplysninger og derved var kommet til den faste Overbevisning, at man ved at gaae ind paa Halveringen ikke gav en Ret i Virkeligheden men kun paa Skjæmt, vilde det være usømmeligt at foreslaae Landstinget at gaae ind paa Halveringen. Der ligger altsaa ikke nogen som helst Sigelse imod Nogen ved disse Øttringer.

Hvad nu den reelle Lighed i Valgretten angaaer, skal jeg villig indrømme, at under almindelige Forhold behøves der slet ingen Inddeling af Vælgerne; Sagerne ville gaae roligt og jævnt, uden at der er forskellige Valgklasser. Hvis man derimod fra et reent theoretisk Standpunkt vil sikkre alle Skattehæderne en til deres Skattehæde svarende Indflydelse paa de communale Valg, maa man enten gaae ind paa det svenske eller engelske System. Det have vi ikke troet at kunne gjøre; men derimod have vi rigtignok anseet det nødvendigt at sikkre de høiere Beskattede Udsigt til med nogen Virksomhed at kunne gjøre deres Valgret gjældende i saadanne exceptionelle Tilfælde, hvor Meningerne staae skarpt imod hinanden. Den samme Tanke maa jo ogsaa ligge til Grund for Forslaget, saaledes som det er kommet tilbage fra Folkethinget. Vi have altsaa alle villet det Samme, det er blot Veien, man er uenig om. Jeg troer nu, at der ligger en Misforstaaelse til

Grund for den Opfattelse, der er gjort gjældende i Folkethinget, og at denne Misforstaaelse har sin Rod i, at der tales om den høiest beskattede Fjertedeel, som om deri skulde ligge, at den bestod af i og for sig høit beskattede Borgere. Denne Misforstaaelse vilde maaskee have været undgaaet, naar man havde kunnet kalde den „den mindre skattefrie Fjertedeel“. Naar man nu spørger, hvad der da er Inddelingsgrunden mellem den høiest beskattede Fjertedeel og den anden Deel af Communens Beboere, svarer jeg dertil: De to Øverpunkter, høit og lavt Beskattede, bliver man let enig om; Ingen kan mene Andet, end at den, som svarer 400 Rd. i Skat, er høit beskattet, og den, som kun svarer 3 a 4 ml., er lavt beskattet. Derimod er Sagen mindre klar, naar man spørger, hvor da op ad til og ned ad til Grændserne for Middelklassen ere; ligesom jo overhovedet alle Grændsespørgsmaal ere meest usikre. Nu have vi i Landstingets Udvalg opfattet det saaledes, at de høit Beskattede ere de, der svare den ene Trediedeel af Skatterne; de lavt Beskattede de, der svare den anden Trediedeel, og Middelklassen de, der svare den tredje Trediedeel af Skatterne. Naar vi vilde have enhver af disse forskellige Trediedele særlig repræsenteret, maatte vi have givet de Faa, der svare den ene Trediedeel, den samme Valgret som dem, der svare enhver af de andre Trediedele. Dette have vi imidlertid ikke troet, at man burde gaae ind paa, da de vilde være et for ringe Antal Personer, til at man burde sikkre dem nogen umiddelbar Indflydelse paa Valget. At de alligevel ifølge deres hele Stilling kunne staffe sig nogen Indflydelse, ligger i Sagens Natur, men med denne middelbare Indflydelse maae de lade sig nøie.